

gelsen faar Tilbud om Betaling i Rejse-godtgørelse og Dagpenge. Men det er jo lige saa sikkert, at skulde det ske, at Vidnet skal møde for Landsretten — lad os sætte Tilfældet saa grelt som muligt, at han f. Eks. bor i det sydlige Fyn og skal møde i Aarhus for at afgive Vidnesbyrd — ja, saa bliver det en dyr Historie for den Part, som fører Vidnet. Det bliver ikke billigt længere at føre Proces. Det er nu imidlertid noget, man maa finde sig i, det er, saa vidt jeg kan skønne, uundgaeligt, thi Statskassen kan selvfølgelig ikke indlade sig paa at betale private Vidner og private Syns- og Skøns mænd. For den vindende Part kan det være haardt nok, især naar han hos Modparten faar tilkendt Sagens Omkostninger, og Modparten intet ejer.

Jeg kunde saa til Slut fristes og ogsaa nok have Lyst til at imødegaa forskellige Udtalelser, som ere faldne her i Salen i Anledning af, hvad jeg sagde, da jeg havde Ordet under den foregaaende Sags Behandling. Men jeg antager, at den Sætning, som jeg før nævnte som gældende i den civile Proces, at hvad der ikke er udtrykkelig imødegaaet eller benægtet, er indrømmet, ikke gælder her i Salen, og jeg bilder mig ind, at hvis den gjaldt, vilde det kun føre til at vidtløftiggøre Diskussionen endnu mere. Jeg skal derfor afholde mig fra at komme videre ind paa de Ytringer, der ere faldne, og som jeg ellers kunde have Lyst til at udtale mig om.

J. H. Jensen: Naar jeg atter under Behandlingen ogsaa af dette Forslag forlanger Ordet, er det lige saa lidt for at komme ind paa Paragraffernes Enkelt-heder i dette Forslag som ved det foregaaende. Om det foregaaende udtalte jeg kun nogle almindelige Bemærkninger, og det er disse Bemærkninger, jeg ønsker her at gentage. Allerede under mit første Foredrag kom jeg en lille Smule i Konflikt med et Par af Juristerne, men den var ikke af den Beskaffenhed, at jeg har noget at gentage paa dette Punkt. Derimod skal jeg ikke nægte, at jeg fik en lidt uventet Medfart af vor højtærede Justitsminister, og dette giver mig Anledning til at tage Ordet her paa ny. Der er talt en hel Del om Forslaget fra juridisk Side, og der var ogsaa et Par Læg mænd, der havde Ordet, men de have i hvert Fald efter min Formening ikke set paa Forslaget fra Befolkningens Side. Jeg mener, at under Behandlingen af en saa betydnings-

fuld Sag kunde der være Grund til ogsaa at se paa Forslaget med en Lægmands Forstand. Jeg mener, at ud over de mange Krav, der allerede ere stillede fra forskellige Sider, og som muligt ere fuldt berettigede, kunde der ogsaa være mere almindelige og simple Krav. Og det var netop disse mere almindelige og simple Krav fra Befolkningens Side, jeg mente at ville fremføre, og som jeg i hvert Fald ikke havde hørt, at nogen anden æret Taler havde fremstillet. Jeg har altid været af den Mening, at der ikke er særlig Grund til at gentage, hvad der allerede er sagt; naar det en Gang er sagt, maa det være nok. Gentagelser ere kun til at trække Sagen ud. Men de Bemærkninger, jeg gjorde med Hensyn til Krav fra Befolkningens Side, vare, efter hvad jeg havde hørt, ikke fremkomne fra andre Medlemmer.

Det var 4 Krav, jeg mente, der kunde stilles — om de kunne naas fuldt ud, var en helt anden Sag, jeg sagde heller ikke, at jeg ventede dette, men jeg mente, der burde i hvert Fald tages Hensyn i disse 4 forskellige Retninger. Det første, jeg forlangte, var, at Retsordningen maatte blive saa ensartet over hele Landet som muligt, idet jeg mente og mener endnu, at dersom Retsforfølgningen, Sagens Undersøgelse, Arrestanternes Behandling, skal blive akkurat den samme som den er for Øjeblikket, vilde vor Retsreform til en vis Grad være mislykket. Angaaende Spørgsmaalet om, hvorvidt der kan blive Ensartethed med Hensyn til Domsafsigelserne, vil jeg sige, at det er muligt, at der ingen særlig Forbedring sker, idet jeg tror, at der ved Nævningssystemet maaske kan være Fare for, at der bliver Uensartethed der i forskellige Retninger. Men jeg tror heller ikke, dette er den største Skavank. Jeg tror, at den største Skavank er ved Forundersøgelsen med Opsnusing af de forskellige Forbrydere, den særlige Behandling, som disse faa, og særlig naar vi komme til de følgende Forslag

Formanden: Jeg maa gøre opmærksom paa, at det i Øjeblikket kun er Forslaget om den borgerlige Retspleje, der ligger for. Det var kun under det første Lovforslags Behandling, der var givet Lejlighed til samtidig at behandle de 3 andre forelagte Lovforslag.

J. H. Jensen: Jeg forstod, at det gjaldt alle 4 Sager, men saa beder jeg om Undskyldning, da det jo ikke har tilbage-